

บทที่ ๒

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในประเทศไทย

ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ อ้นันต์ อัครฐุ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษา ๑" โดยใช้แบบสอบถามอาจารย์ใหญ่และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลของกรมวิสามัญศึกษาในภาคการศึกษา ๑ ซึ่งมี ๕๕ โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าวัตถุประสงค์ในการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนส่วนมากเน้นในด้านการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียนให้มีความแข็งแรงสมบูรณ์ กิจกรรมที่โรงเรียนนิยมสอนมาก คือ กายบริหาร การแข่งขันกีฬาภายใน เน้นเรื่องความสามัคคี การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เน้นเรื่องกติกา กีฬาที่นิยมจัดมากคือ บาสเกตบอล จำนวนครูพลศึกษาสถานที่ในการสอนและอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา ห้องน้ำห้องส้วมยังไม่เพียงพอแก่จำนวนนักเรียนงานและหน้าที่ของครูพลศึกษามากเกินไป อาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ความมุ่งหมายในการสอนวิชาพลศึกษา การจัดกิจกรรมพิเศษ การแข่งขันกีฬาภายในและการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของครูพลศึกษาและอาจารย์ใหญ่ยังมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน"

ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ไพฑูรย์ จัยสิน ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยใช้แบบสอบถามครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสมจำนวน ๑๓ โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสมยังมีไม่เพียงพอ

อ้นันต์ อัครฐุ, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษา ๑" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิถัยการศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย ๒๕๑๑).

อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ หลักสูตรวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้สอนทั้งนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงนั้น โรงเรียนส่วนใหญ่มักจะจัดสอนให้นักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ในเรื่องการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนพลศึกษาส่วนมากได้ดำเนินการตามหลักวิธีสอนพลศึกษาเหมาะสมแก่แล้ว นักเรียนมีความสนใจในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในมาก และเวลาที่นิยมคือหลังเลิกเรียน อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันยังมีไม่เพียงพอ การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงสามารถเลือกเข้าแข่งขันกีฬาได้หลาย ๆ ประเภทและมีโอกาสเท่าเทียมกัน การจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อสนับสนุนการโรงเรียนได้จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดสนับสนุนการให้บ้างแต่ไม่พอ นักเรียนให้ความสนใจในโปรแกรมสนับสนุนการมาก

ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ หุตัย อภิชาติพงษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบ ความรู้ในวิชาพลศึกษาและ เจตนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชา การศึกษา กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดพระนคร" โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๔๐๐ คน ทอบแบบสอบถาม ๓ หมวด ได้แก่ หมวดความรู้ทั่วไปของนักเรียน หมวด ความรู้ทั่วไปในวิชาพลศึกษาและหมวดทัศนคติพบว่า

๑. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญมีความรู้ในวิชาพลศึกษาคือว่านักเรียนฝึกหัดครู
๒. ความแตกต่างระหว่างความรู้ที่มีต่อวิชาพลศึกษาของเพศชายและเพศหญิงของนักเรียนฝึกหัดครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพศชายดีกว่าเพศหญิงเล็กน้อย ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญเพศชายดีกว่าเพศหญิงมาก
๓. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญและนักเรียนฝึกหัดครูมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
๔. เพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

"ไพฑูริย์ จัยสิน, "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๒).

๕. จากจำนวนตัวอย่าง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ พบว่า ๘๘% มีทัศนคติทางบวก อีก ๑๒% ไม่แสดงความคิดเห็นและไม่ปรากฏความคิดเห็นไปในทางลบ

๖. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และทัศนคติในวิชาพลศึกษานั้น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญค่าสหสัมพันธ์สูง ส่วนนักเรียนฝึกหัดครูมีค่าสหสัมพันธ์ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปี พ.ศ. ๒๕๐๒ กงศักดิ์ เจริญรักษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานครมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วยการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ร้อยละ ๑๐๐ โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ร้อยละ ๘๘ โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ร้อยละ ๘๒ โปรแกรมสนทนากาย ร้อยละ ๕๓ และโปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนฝึกหัดครู ร้อยละ ๑๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้แก่นักเรียนนำกิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในเวลาดำเนินชีวิตประจำวันเป็นนักกีฬาและสร้างความสามัคคี กิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนและแข่งขันมากคือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน ยิมนาสติก การจัดดำเนินการด้านโปรแกรมพลศึกษาได้จัดให้สนองความต้องการความสนใจของนักเรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เรียนพลศึกษาและแข่งขันกีฬาตามความสามารถของแต่ละบุคคล สำหรับปัญหาในการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนยังคงมีปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่และจำนวนครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ

ทศชัย อภิชาติพงษ์, "การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ในวิชาพลศึกษาและเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนวิทยาลัยครูประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษากับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ ในจังหวัดพระนคร" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาศึกษการศึกษาระสาณมิตร, ๒๕๑๕).

กึ่งศักดิ์ เจริญรักษ์, "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๖).

ในปีเดียวกันนี้ หม่อมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางกีฬากับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" โดยใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาทั่วไปของจอห์นสันและแบบทดสอบความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของ วิมล โรจนวีระ ผลการวิจัยพบว่าผู้มีทักษะทางกีฬาสูงจะมีการปรับตัวทางสังคมสูง และผู้มีทักษะทางกีฬาค่าจะมีการปรับตัวทางสังคมต่ำด้วย ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจึงควรฝึกให้นักเรียนได้มีทักษะทางกีฬาต่าง ๆ ใหม่มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนนำทักษะกีฬาที่มีอยู่เข้าร่วมเล่นกีฬาได้ และสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมหมู่คณะได้

ในปีเดียวกันนี้ พิทวง เพชรคล้าย ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัจจัยโปรแกรมการสอนและทักษะทางกีฬาบาสเกตบอล" โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางบาสเกตบอลของ น็อกซ์ไปทดสอบนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ได้แก่โรงเรียนสตรีนนทบุรี โรงเรียนศรีบุญยานนท์ โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม และโรงเรียนรัตนธิเบศร จำนวน ๑,๒๐๐ คน และใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยของโปรแกรมการสอนบาสเกตบอลให้ครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๑๐ คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยโปรแกรมการสอนบาสเกตบอลของโรงเรียนรัตนธิเบศรดีกว่าโรงเรียนอื่น ๆ ทั้งหมดกล่าวคือ โรงเรียนรัตนธิเบศรมีการจัดและดำเนินการทางค่านิยมวัตถุประสงค์ เนื้อหาการจัดชั้นและวิธีสอน สนามและอุปกรณ์ ขัณมูลเกี่ยวกับครูพลศึกษา การจัดการแข่งขันที่ฟากภายในโรงเรียน การจัดการแข่งขันที่ระหว่างโรงเรียนและการวัดผลในกีฬาบาสเกตบอลได้อย่างถูกต้องและมีหลักการมากที่สุด ส่วนผลรวมจากการทดสอบทักษะบาสเกตบอลทั้งนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงของโรงเรียนต่าง ๆ สรุปได้ว่า ทักษะทางบาสเกตบอลของนักเรียนชายโรงเรียนรัตนธิเบศร และทักษะทางบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงโรงเรียนศรีบุญยานนท์ดีกว่าโรงเรียนอื่น ๆ

หม่อมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์, "ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางกีฬากับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖).

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศเดียวกันและระดับชั้นเดียวกัน

สรุปได้ว่าปัจจัยของโปรแกรมการสอนในโรงเรียนน่าจะมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางกีฬา
บาสเกตบอลของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัด
นนทบุรี

ปี พ.ศ. ๒๕๑๗ หลวง เสมี่ยมสุข ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบทักษะทาง
กีฬาของนักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบประสมพิบูลวิทยาลัย และโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย" โดย
ใช้แบบทดสอบบาสเกตบอลของน็อกซ์ แบบทดสอบวอลเลย์บอลของรัชเชล - เตนจ์ และแบบทดสอบ
ฟุตบอลของแมค ไทน์ดัล ผลการวิจัยพบว่า

- ๑. นักเรียนโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย มีทักษะทางกีฬามีสถิติสูงกว่านักเรียน
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
- ๒. นักเรียนโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย มีทักษะทางกีฬาบอลเลย์บอลสูงกว่านักเรียน
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
- ๓. นักเรียนโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย และนักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยมีทักษะ
ทางกีฬาฟุตบอลไม่แตกต่างกัน

ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ โขสิทธิ์ แจ่มสกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ
ต่อวิชาพลศึกษากับสมรรถภาพทางกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดขอนแก่น" โดย

พิศวง เพชรคล้าย, "การศึกษาปัจจัยโปรแกรมการสอนและทักษะทางกีฬามีสถิติของบาสเกตบอล"
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖).

หลวง เสมี่ยมสุข, "การเปรียบเทียบทักษะทางกีฬาของนักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบ
ประสมพิบูลวิทยาลัย และโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์
แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๗).

ทำการศึกษากับนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน ๔๓๕ คน เครื่องมือที่ใช้วัดคือ แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานนานาชาติ และแบบวัดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทางกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ในปีเดียวกันนี้ นพดล นิละเสถียร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพลศึกษา ทักษะทางกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น" โดยทำการศึกษากับนักเรียน ชายและหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ จำนวน ๔๐๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบวัดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของโมสติก แจ็งสกุล แบบทดสอบทักษะทางกีฬาทั่วไปของจอห์นสัน และแบบทดสอบพื้นฐานทักษะทางกีฬาของมอร์ริสัน ผลการวิจัยพบว่า

๑. ทัศนคติต่อพลศึกษาของนักเรียนชาย หญิง มีความสัมพันธ์กับทักษะทางกีฬา .๓๕ และ .๑๗ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ และ .๐๑ ตามลำดับ
๒. ทัศนคติต่อพลศึกษาของนักเรียนชาย หญิงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา .๒๕ และ .๔๑ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑
๓. ทักษะทางกีฬาของนักเรียนชาย หญิง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา .๔๑ และ .๔๐ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .๐๐๑
๔. สหสัมพันธ์พหุคูณของนักเรียนชาย หญิง ระหว่างตัวทำนาย คือ ทัศนคติพลศึกษา ทักษะทางกีฬา ตัวเกณฑ์คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา มีค่า .๔๓ และ .๔๓ ตามลำดับ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .๐๑^๒

โมสติก แจ็งสกุล, "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษากับสมรรถภาพทางกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดขอนแก่น" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕).

นพดล นิละเสถียร, "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพลศึกษา ทักษะทางกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕).

การวิจัยในต่างประเทศ

ปี ค.ศ. ๑๙๕๕ เคนเนท (Kenneth) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและความสนใจของนิสิตที่ ๔ ของมหาวิทยาลัยเดลาแวร์ ต่อการมีส่วนร่วมในการกีฬา ผลปรากฏว่า

๑. นิสิตมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย และนักกีฬาเชื่อว่าการเล่นกีฬาทำให้เกิดความพอใจ เกิดสติปัญญา ำแรงและร่างกายสมบูรณ์มากกว่าผู้ที่ไม่ได้เล่นกีฬา

๒. นิสิตมีทัศนคติและความสนใจต่อวงการกีฬามหาวิทยาลัยมาก สิ่งที่ทำให้รู้สึกพอใจคือ ความสะดวกสบาย เครื่องมือการเล่น การวางการเล่น ความสามารถและการฝึกของผู้ฝึกและคุณภาพของทีม^๑

ปี ค.ศ. ๑๙๖๐ เพียร์ซ (Pierce) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "องค์ประกอบที่จะทำนายความสามารถในการเล่นบาสเกตบอล" พบว่าเมื่อองค์ประกอบ ๕ ประการ ได้แก่ ความสูง อายุ น้ำหนัก รัศมีกระดูกและประสมการณ์ในการเล่นบาสเกตบอลและข้อทดสอบบาสเกตบอล ๑๐ รายการ คือ กระโดดแตะ การยิงประตู การเลี้ยงลูกบอลสลับผ่านสิ่งกีดขวาง การขยับเท้าไปข้างซ้าย ขวา การเลี้ยงลูกบอลยิงประตู การส่งลูกบอลกระทบผนัง การยิงโทษ การยิงประตูระยะ ๓๕ ฟุต วิ่งไปข้างหน้า ๒๐๐ ฟุต วิ่งถอยหลัง ๑๐๐ ฟุต สามารถนำไปใช้ในการทำนายและมีประโยชน์ในการวัดทักษะที่จำเป็นในการเล่นบาสเกตบอลระหว่างมหาวิทยาลัย^๒

ปี ค.ศ. ๑๙๖๕ เซกตัน (Sexton) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพัฒนาสมรรถภาพทางกายและทักษะทางกีฬาของนักเรียนชายในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ

^๑ David Kenneth Steers, "Attitude and Interest of Senior Students in University of Delaware as Related to Athletic Participation," Dissertation Abstracts International 17(February 1957): 298.

^๒ Paul Edward Pierce, "The Construction of Scales for Predicting Ability to Play Interscholastic Basketball," Dissertation Abstract International 22(August 1961): 486.

พลศึกษา ๒ ปี และ ๔ ปี^๑ โดยใช้วิธีทดสอบสมรรถภาพทางกายและทักษะทางกีฬาของนักเรียนทุกปี ๆ ละครั้ง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เข้าร่วมในโครงการพลศึกษา ๔ ปี มีทักษะทางกีฬาคือกว่านักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพลศึกษา ๒ ปี การพัฒนาสมรรถภาพทางกายและทักษะทางกีฬามีมากเมื่อนักเรียนเข้าร่วมโครงการพลศึกษามีที่ ๓ และปีที่ ๔

ปี ค.ศ. ๑๙๖๖ ฮิลล์ (Hill) ได้ศึกษาปัญหาที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนพลศึกษาของเด็กนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษา ในรัฐอาร์แคนซัสโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๘๖๔ คน จาก ๒๐ โรงเรียนและใช้แบบวัดทัศนคติของเอ็ดจิ้นตัน สรุปได้ว่าทัศนคติที่มีต่อการเรียนพลศึกษา จะมีความสัมพันธ์กับการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษา ขนาดของโรงเรียนและชั้นเรียน เวลาที่จัดสอนพลศึกษา ความสามารถทางทักษะของนักเรียน คะแนนวิชาพลศึกษาและการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานั้นเป็นปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา^๒

ปี ค.ศ. ๑๙๗๗ เมอร์เรย์ (Murray) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และการเข้าร่วมในการศึกษาทางกีฬาของนักเรียนหญิงระดับประถมศึกษา" โดยทำการศึกษากับเด็กระดับ ๑ และ ๒ จำนวน ๒๑๒ คน กลุ่มตัวอย่างนี้ถูกกำหนดให้ทดสอบก่อนเป็นการสำคัญในการศึกษา เรื่องของกีฬาและสรุปผลของการศึกษาหลังการทดสอบซึ่งใช้ระยะเวลา ๓ เดือน ว่าทัศนคติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์จะพัฒนาขึ้นหรือไม่ แบบทดสอบที่นำมาใช้ใช้แบบทดสอบ Animal Crackers ของ Adkins and Ballif ซึ่งวัดการบรรลุผลของแรงจูงใจ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทัศนคติที่มีผลต่อการบรรลุถึงการเรียนรู้ของนักเรียนหญิงในระดับ

^๑Carl Norman Sexton, "The Development of Physical Fitness and Sports Skill of High School Boy in Two-year and Four-year Physical Education Programs," Dissertation Abstracts International 26(August 1965) : 859.

^๒Carl Allen Hill, "Factor Related to the Attitudes of Nine Grade Boys in Arkansas Toward Physical Education," Dissertation Abstracts International 32(August 1971): 711-A.

ประณม เติบโตอย่างมีนัยสำคัญในระหว่างที่เข้าร่วม ผลที่ได้จากงานนี้ จึงยืนยันได้ว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ และการเข้าร่วมในการศึกษาในเรื่องของกีฬาของนักเรียนระดับประถม

ในปีเดียวกันนี้ มิรานดา (Miranda) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา" โดยศึกษากับนักศึกษาชายจากมหาวิทยาลัยฮุสตัน (University of Houston) จำนวน ๓๒๐ คน ที่ลงทะเบียนเรียนกิจกรรมพลศึกษาแบบทดสอบที่ใช้เป็นคำถามแบบ ๑๖ ของแคทเทล (Cattell) และแบบ C เป็นแบบทดสอบทางทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา องค์ประกอบบุคลิกภาพ ๑๖ อย่างใช้เป็นตัวแปรไม่คงที่ ส่วนองค์ประกอบ ๒ ประการของแบบทดสอบทางทัศนคติใช้เป็นตัวแปรคงที่ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ องค์ประกอบที่กล่าวมาจะมีผลเกี่ยวเนื่องกับองค์ประกอบของทัศนคติและบุคลิกภาพย่อมแปรเปลี่ยนไปตามทัศนคติซึ่งบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางทัศนคติ ๕ ใน ๒ ประการ และมีค่าอยู่ในช่วง .๒๗๐ ถึง .๔๔๘ การศึกษาครั้งนี้แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา^๒

---

^๑Mildred C. Murray, "The Relationship of Attitudes Toward Achievement of Elementary School Girls and Participation in Educational Sport," Dissertation Abstracts International 38(July 1977): 156-A.

^๒Frederick James Miranda, "The Relationship Between the Domains of Personality and Attitudes Toward Physical Activity," Dissertation Abstracts International 38(March 1977): 5335-A.